

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

R. P. Ioannis Azorii Lorcitani, Societatis Iesv Presbyteri Theologi, Institvtiones Morales

In Qvibus Vnivers[a]e Qvaestiones ad Conscientiam recte aut prauè
factorum pertinentes, breuiter tractantur

Azor, Juan

Coloniae Agrippinae, 1612

28 Quomodo se habeat luxuria ad omnes supra dictas species.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14014

metaphoricè esse adulterium, & incestum: nam per metaphoram quandam monialis est, & dicitur sponsa Christi: metaphoricè quoque dicitur cognata, & sumus omnes cognati eadem ratione. Et in iure canonico aliquando copula omnis sacrilegi commissa cum persona dicata Deo per votum castitatis, dicitur copula incestuosa.

Nono quaeritur, An si quis sacris ordinibus initiatus, sit etiam religiosus, & fornicetur, debeat in confessione exprimere se esse religiosum, sacris etiam ordinibus initiatum; an vero satis sit dicere se esse religiosum, aut sacris ordinibus initiatum, hoc est, an sufficiat si dicat se habere votum solemne castitatis? Sed qui dicant, opus esse ut utrumque exprimat: quoniam ut religiosus est, agit contra votum, & sic est sacrilegus, ut vero sacris ordinibus initiatus, agit non quidem contra votum castitatis, sed solum contra Ecclesiae constitutionem, ex cuius vi obligatur servare castitatem. At Medina in sua Instruct. Confessorum cap. 14. §. 18. sentit sibi esse, explicare se esse religiosum.

Respondetur in primis: si quaestio est, an utrumque debeat explicari tanquam duplex peccatum, aut unum habens duplicem deformitatem specie distinctam; tunc dico non esse opus, quoniam non est duplex specie peccatum; quia siue, ut sacris ordinibus initiatus consideretur, siue ut religiosus, peccat contra solemne votum castitatis, licet votum habeat ex duplici causa, & obligatione, & vi constitutionis Ecclesiae, & vi professionis regularis: at peccata, ut supra in praedictis ad decalogum dixi, specie non distinguuntur ob difficultatem praecceptorum, nisi pertineant ad virtutes, & obiecta specie distincta.

Secundo, si quaestio sit, an utrumque explicari debeat ut circumstantia grauius augens malitiam, tunc si sequamur opinionem eorum, qui asserunt tales circumstantias esse considerandas, dico utrumque exprimi debere, quoniam circumstantia professionis regularis grauius auget sacrilegium commissum ab eo, qui est sacris ordinibus initiatus.

Decimo quaeritur, An sacrilegium factum contra votum simplex castitatis, sit distinctum specie à sacrilegio facto contra votum solemne castitatis: Caietanus 2. 2. q. 88. art. 8. aperte docet, votum simplex castitatis, & votum solemne eundem non differre specie. Sotus lib. 7. de Institut. q. 2. art. 5. ait differre specie. Sic videtur sentire Medina in sua Instruct. confess. cap. 14. §. 18.

Sed dicendum est, quia quid sit de hoc, quod sacrilegia ipsa non distinguuntur specie, immo nec votum ipsum simplex & solemne castitatis, quoniam sunt eundem obiecti, & materiae, & virtutis: nihilominus tamen circumstantia voti solemnis est declaranda in confessione, quoniam auget grauius peccatum contra votum: & meo iudicio probabilior est opinio asserentium, circumstantias notabiliter augentes, licet non mutant speciem, esse considerandas.

Decimo primo quaeritur, An sacrilegium factum contra votum solemne castitatis, quod est in sacris ordinibus, sit specie distinctum à sacrilegio facto contra votum solemne castitatis factum in professione religionis approbata? Respondetur, non distinguui: at verò declaranda est circumstantia professionis regularis in confessione ob rationem dictam, quoniam notabiliter auget malitiam sacrilegij contra votum facti.

Decimo secundo quaeritur, An si quis castitatem vouerit simpliciter bis, aut ter, aut quater, debeat exprimere in confessione se votum castitatis habere bis, aut ter factum, & fornicatum esse? Respondetur, de hoc egisse nos supra in Praedictis, opus non esse, exprimere tanquam circumstantiam mutantem speciem, aut facientem, ut peccatum sit duplex. Quaesit, an sit necesse eam exprimere circumstantiam, ut notabiliter augmentem peccatum? Dico non esse necessarium; quoniam non tam grauius auget ut sit opus exprimere.

Decimo tertio quaeritur, Quam loca intelligantur nomine templi, vel Ecclesiae, vel loci sacri, quando dicitur esse sacrilegium peccatum luxuriae, quod in loco sacro committitur? Respondetur, In iure Canonico loci sacri, vel religiosi, vel Ecclesiae nomine, intelligitur quicumque locus publicus,

vel priuatus auctoritate Episcopi consecratus, vel institutus, aut benedictus ad sacra peragenda; Siluest. verb. Ecclesia 2. num. 1. Et verb. Inuolutas 1. q. 1. ex Abbate, & alijs, quos citat. Et intelligatur Ecclesia, templa, cimiteria, hospitalia, oratoria, quos fuerint auctoritate Episcopali constituta, etiam in eis diuina non fuerint celebrata. Siluest. ubi supra.

Decimo quarto quaeritur, An refectoria, & cubicula, Bibliotheca, & dormitoria regularium, & monasteria regularium intelligantur etiam ita, ut si quis luxuriae peccatum committat in his locis, sit sacrilegium? Respondetur cum Nauar. cap. 16. num. 3. non intelligi, quoniam alioquin luxuriae peccatum commissum in agris, praedijs, vel domibus regularium, esset sacrilegium, quod est falsum. Idem dico de otatorijs priuatis non constitutis auctoritate Episcopali.

Decimo quinto quaeritur, An qui in Ecclesia, aut templo libidinose concupiscit feminam, sit sacrilegus peccans contra loci sanctitatem? Respondetur, & dico, sacrilegium esse, si quis existens in templo desideret habere copulam carnalem, vel pollutionem in templo. Sic Nauar. & Sotus supra citati: & ratio id probat, quoniam peccatum desiderij interni est eisdem speciei, cum est peccatum externum, eiusdem obiecti, & materiae. Secundo, si quis existens extra templum, desideret habere copulam, aut pollutionem in templo, est sacrilegium. Patet ex primo, & ratione allata, & est communis opinio.

Tertio, si quis existens in templo, desideret habere copulam carnalem, aut pollutionem extra templum, non est sacrilegus: patet, quoniam tunc non habet pro obiecto eorum vel pollutionem in templo.

Quarto, quando quis libidinose concupiscit feminam existentem in templo, siue ipse existat foris, siue intus, & non explicite desiderat habere copulam cum ea in templo, quoniam concupiscendo eam, nihil cogitat de templo, aut loco profano, sed abstrahit à loco, & solum concupiscit feminam quam videt in templo, tunc non mhi videtur esse sacrilegium: quoniam cum sit in genere concupiscitur, non habetur ratio illa loci sacri, & videtur appetus ille iudicandus secundum eusdem ordinatum, & ordinatum modus appetendi copulam carnalem, est, ut sit extra locum sacrum.

Decimo sexto quaeritur, An locus sacer violetur per copulam carnalem habitam in eo contra naturam, siue cum sexu indebito, siue cum sexu alterius generis, siue extra vas naturale, siue modo indebito? Respondetur, quomodo cumque habeatur copula carnalis illicita, violatur locum sacrum per eam habitam in eo. Sic communis opinio.

Decimo septimo quaeritur, An locus sacer violetur per copulam licitam conjugalem habitam in eo? Respondetur, esse duas opiniones. Verum de hoc dubio dixi supra in primo praeccepto Decalogi, tract. de Sacrilegio.

Quomodo se habeat luxuria ad omnes supradictas species.

CAPVT XXVIII.

PRIMO quaeritur, An praedictae peccatorum species sint species secundum se luxuriae? Difficultas consistit, primo, quoniam sacrilegium non videtur species secundum se luxuriae; nisi non numeratur in iure Canonico inter luxuriae species 36. q. 1. c. Lex illa. Tum etiam quoniam non sumitur sacrilegium, ut reducitur ad luxuriam ex parte materiae, aut personae solius, sed etiam ex parte loci sacri; at locus solum est circumstantia per accidens luxuriae. Secundo, quoniam quae sunt species secundum se alicuius generis, non sunt species alterius generis; at sacrilegium est species aliorum generum, nam reperitur in genere furti, homicidij, ergo non est species luxuriae secundum se. Item adulterium reperitur etiam in genere iniustitiae, ergo non est species luxuriae per se. Item incestus non solum est peccatum contra luxuriam, sed etiam contra pietatem, quae reuerentiam & honorem exhibet personis sanguine coniunctis. Item

raptus

raptus non solum est contra luxuriam, sed etiam contra iustitiam debitam proximo. Tertio, non bene distinguitur fornicatio à reliquis luxurie speciebus: nã fornicatio dicitur esse coitus soluti cum soluta femina, ergo sacrilegium, stuprum, incestus erunt fornicationes, siquidem sunt inter solutum, & solutam: nam soluti dicuntur hi, qui liberi à vinculo coniugij sunt. Dices, per solutos intelligi nō solum eos, qui liberi sunt à vinculo matrimonij, sed & eos, qui liberi sunt ab omni vinculo, nimirū matrimonij, cognationis, voti, virginitatis, & ordinis sacri. Sed contra est, quoniam sacrilegium commissum inter duos solutos in loco sacro, esset fornicatio simplex, quoniam est inter duos solutos, & liberos ab omni vinculo prædicto, & tamen non dicitur fornicatio simplex, sed sacrilegium.

In hac re notandum est, Primo prædictarum specierum aliquas esse secundum se species luxurie, tantum intra genus luxurie, nimirum stuprum, fornicationem, & peccata contra naturam, ita ut hæc peccata nullius alterius generis species possint esse nisi accidentales.

Secundo, notandum est, quod ratio luxurie consistit in hoc, quoniam quis coitu carnali, aut semine humano, aut alijs à natura ordinatis ad coitum vitur non vt iusta ratio præsentibus, coitus enim, & semen humanum ordinata à natura sunt ad rectam generationem proli humanæ; iusta autem generatio proli humanæ non est nisi coitus vt sit inter virum, & feminam legitimo coniugio copulatos. Et ita contra rectam rationem agit, quisquis coitum habet cum re alterius speciei, vel generis, v. g. cum bestia: Item cum sexu indebito: v. g. vir cum viro, aut femina cum femina: Item extra vas à natura ordinatum ad generationem: Item, si indebito modo: Item si semen humanum effundendo se possidet quis: Item si quis rem habeat cum femina, quæ non sit sua vxor.

Tertio, est notandum, quod fornicatio sumi potest multis modis. Primo, vt est accessus alicuius ad feminam non suam vxorem, vel ad masculum nō suum maritum, & tunc fornicatio non distinguitur ab adulterio, vel incestu, vel supro, vel sacrilegio, vel raptu, sed solum à peccatis luxurie contra naturam: Secundo, accipitur vt est accessus masculi soluti à vinculo matrimonij ad feminam liberam ab omni quoque coniugij obligatione, & tunc distinguitur fornicatio solum ab adulterio, non à supro, aut raptu, aut sacrilegio, aut incestu. Tertio sumitur pro vt est coitus inter virum, & feminam nulla speciali alia luxuria, vel peccati qualitate affectus, & hoc modo fornicatio sumitur, vt species distincta, ab omni alia luxuria speciem singule alia species luxurie eo quod speciale continent circumstantiam, vel rationem peccati, aut in materia alicuius alterius virij, alluunt sibi speciale nomen, & dicuntur adulterium, incestus, stuprum, raptus, sacrilegium, peccatum contra naturam. Fornicatio verò hoc modo sumpta dicta est fornicatio simplex, eo quod careat omni alia luxuria, vel virij alterius speciali qualitate, & ratione. Et hoc modo delinunt Sacerdos, Angelus, Tabernis, Armilla, Rosella, & Nauarrus, cum aiunt, Fornicatio simplex, est coitus inter virum, & feminam solutos. Et per solutos aiunt debere intelligi liberos ab omni vinculo matrimonij, cognationis, voti, & ordinis, & loci, quod est dicere: Fornicatio simplex, est coitus inter virum, & feminam nulla alia speciali luxuria, vel alterius peccati ratione, & qualitate affectus.

Quarto notandum, inter species luxurie alias esse quæ secundum se sunt species luxurie, ita tamen vt habeant etiam malitiam alterius generis contra alias virtutes: nimirum adulterium, incestus, raptus, vt statim declarabimus.

Ex dictis sequitur, Primo, sacrilegium non esse speciem secundum se luxurie, sed esse speciem secundum se peccati contra religionem, quod in materia luxurie facit coitum esse sacrilegium; sicut in materia homicidij facit homicidium esse sacrilegium; & in materia furti facit furtum esse sacrilegium. Et licet furtum sacrilegium est in duplici specie peccati, v. g. peccati contra iustitiam, & contra religionem; ita coitus sacrilegus habet duplicem malitiam

peccati, nimirum est contra castitatem, quoniam est coitus viri cum femina non sua; & peccati contra religionem, quoniam est coitus cum persona sacra Deo, aut in loco sacro ipsi Deo. Item eadem ratione fit, vt sacrilegium coniungi possit cum singulis speciebus luxurie, quoniam singule species luxurie possunt habere circumstantiam peccati contra religionem: nam fornicatio si fiat in loco sacro, erit sacrilega, sic adulterium, sic incestus, sic sodomia, in loco sacro fiet sacrilegium.

Sequitur secundo, incestum habere duas malitias peccati specie distinctas, vnam in materia luxurie, alteram in materia impietatis contra pietatem debitam personis sanguine coniunctis: quæ dicitur malitia per accidens coniunguntur mutuo inter se. Nam impietas etiam reperitur in alijs peccatis, v. g. homicidium potest esse impium, crudelitas potest esse impia. Similiter misericordia reperitur impia. Eadem ratione fit, vt malitia impietatis possit esse coniuncta cum alijs speciebus luxurie: nam fornicatio potest committi cum cognata, similiter adulterium, stuprum, raptus, sodomia, vt supra diximus in §. 6.

Tertio sequitur, adulterium continere duas malitias peccati specie distinctas, vt docet S. Thom. 2. 2. q. 154. art. 8. vnam peccati contra castitatem, quoniam est coitus viri cum femina non sua; alteram iniustitiam, quoniam est coitus viri cum femina coniugata, quæ est vxor alterius: Et hæc duæ malitiae, quatenus altera est luxuria, altera iniustitia, inter se mutuo copulantur per accidens; accidit enim luxuria, quod sit in materia iniustitiae, poterat enim esse in materia contra pietatem, aut contra religionem. Eadem ratione fit, vt adulterium possit etiam coniungi cum alijs luxurie speciebus, quod docet etiam S. Thomas loco paulo citato in Respons. ad primū argumentum: potest enim adulterium esse incestuosum cum cognata commissum: potest esse stuprum cum puella virgine factum: potest esse sacrilegium cum monialis, aut loco sacro perpetratum: potest esse sodomiticum, vt si vxoratus habeat rem cum masculo, aut cum vxore alterius extra vas naturale, & debitum.

Sequitur quarto, in raptu etiam esse duas malitias peccati specie distinctas: nam est coitus cum femina, quæ non est vxor rapiens, & sic est malitia contra castitatem, & est vis illata vel femina, vel eius parentibus, quæ est contra ius debitum alteri. Et hæc duæ malitiae sibi per accidens annectuntur: nã potest violentia alteri inferri, & non in materia luxurie: Potest item malitia violentiæ coniungi cum alijs speciebus luxurie, nam vxor alterius potest rapti ad possidendam eam. Item potest possui simul contra naturam, & per violentiam. Item potest rapti monialis sacra Deo, item & cognata femina similiter rapti.

Sequitur quinto, in supro, & peccatis contra naturam licet sit quadam specialis ratio malitiæ augens malitiam luxurie: illa tamen specialis ratio malitiæ est circumstantia specialis, & specialiter augens intra idem genus luxurie, & adulterium, incestus, raptus augent malitiam luxurie, addendo specialem rationem peccati in alio genere, nimirum contra iustitiam, contra pietatem, contra ius alterius.

Ex dictis sequitur, quid sit dicendum ad argumenta principio questionis proposita. Dicimus enim, Primo sacrilegium ideo non numerari semper, & ab omnibus inter species luxurie, quoniam non est secundum se species luxurie, sed per accidens: nam secundum se solum est peccatum contra religionem: Sed quia accidit, vt violetur religio aliquando in materia luxurie, sicut in materia furti, & homicidij violari solet, ideo à sancto Thoma numeratur inter species luxurie, non quod sit species secundum se, sed vt enumeraret omnia peccata, quibus contingit, vt violetur castitas, & omnes eorum differentias siue substantiales, siue accidentales, & per sacrilegium in materia luxurie, intelligit sacrilegium contractum per accidens ad materiam luxurie, nimirum coitum sacrilegum viri cum femina, quæ nō est vxor eius. Dices, ergo eadem ratione adulterium, incestus, raptus, non erunt species luxurie, sed per accidens: nã vt diximus, hæc luxurie genera habent rationem

malitia in alio genere, quā in luxuria, animum iniustitiae, impietatis, & violentiae. Respondeo: non sequitur ex dictis, quod inferatur in argumento. Nam est differentia inter sacrilegium, & alias species luxuriae, quoniam sacrilegium secundum se, non dicit actum, vel copulam carnalem, est enim, & sacrilegium in furto, & in homicidio, at verò adulterium secundum se est intrinsecè contra castitatem, & iustitiam, ita ut adulterium non sit iniustitia quomodoque, sed iniustitia in materia luxuriae, aut potius luxuria in materia iniustitiae. Et ita adulterium secundum se est coitus luxuriosus cum iniustitia coniunctus. Solum argumentum probat, quod ratio iniustitiae in genere acceptae, per accidens coniungitur luxuriae, non tamen ratio adulterij per accidens est luxuria, quia non est, nec esse potest adulterij ratio, quin sit coitus luxuriosus: esse tamen potest ratio sacrilegij integra, quin sit coitus luxuriosus, ut est in furto, & homicidio sacrilego: at etiam esse potest ratio iniustitiae, quin sit luxuriosus coitus, non tamen ratio adulterij. Similiter dicimus de incestu, qui est species secundum se luxuriae, quoniam incestus non est peccatum quomodoque contra pietatem, sed est coitus luxuriosus contra pietatem debitam cognatis, & ita ratio peccati contra pietatem in genere recepta potest absque luxuria, ut reperitur in crudelitate, homicidio, & immiserordia: Sed incestus est peccatum contra pietatem contractum ad materiam luxuriae. Est enim secundum se coitus luxuriosus cum aliqua cognata persona: cetera peccata contra pietatem sunt quidem peccata contra pietatem, non tamen sunt incestus, quoniam non sunt coitus luxuriosi. Idem dico de rapto, qui verè secundum se est species luxuriae, quia non est violentia facta alteri in quacunque materia, sed in materia luxuriae. Et ita raptus est coitus luxuriosus cum persona contra voluntatem eius vel parentum abducta à domo, in qua erat: hinc fit, ut adulterium, incestus, & raptus solum ponantur species luxuriae, non autem numerantur inter species peccatorum contra iustitiam, contra pietatem, vel contra ius debitum alteri: at sacrilegium numeratur inter vitia, & peccata contra religionem. Lege Caietanum 2. 2. q. 154. art. 1. ad secundum, & Medicum 12. q. 34. art. 7.

Dico secundo, quod fornicatio non est species luxuriae quomodoque acceptae: nam ut dixi, potest sumi late, & strictè. Est igitur species luxuriae secundum se, & distincta à ceteris luxuriae speciebus, quatenus dicitur fornicatio simplex, hoc est coitus viri cum femina non sua, carens omni qualitate, & circumstantia speciali luxuriae.

Dico tertio, quod adulterium, ut fit à viro uxorato, per accidens coniungitur alijs speciebus luxuriae ex parte feminae, cum qua vir uxoratus rem habet: nam si ea est illius cognata, fit adulterium incestuosum: Si est virgo, fit stuprum: at verò quoniam vit ipse rem habens, est uxoratus, ex parte illius semper est adulterium: nam cum luxuria fit coitus carnalis inter duos, fit, ut licet ex parte unius aliqua luxuriae species semper retineat unā rationem luxuriae, ex parte alterius varietur aliquando secundum varias rationes luxuriae.

An sint aliae species luxuriae praeter sex praedictas.

CAVIT XXIX.

PRI MO quaeritur, An rem habere cum femina vidua sit alia circumstantia speciem mutans intra genus luxuriae ex hoc solum, quod sit coitus cum vidua? In hac re sunt duae opiniones. Prima est asserentium, quod mutat speciem, quoniam castitas coniugalitatis, vidualitatis, & virginitalitatis sunt tres species distinctae castitatis, ergo peccatum contra castitatem vidualem est specie distinctum à ceteris luxuriae peccatis: Item castitas vidualis habet specialem rationem castitatis distinctam à ratione castitatis coniugalitatis,

& virginitalitatis: nam castitas coniugalitatis abstinere ab illicita copula, & vidualis abstinere ab illicita, & licita: nam abstinere etiam à nuptijs alioquin licitis, & virginitalis addit corporis integritatem, quam vidualis excludit, ergo peccatum cum vidua habet specialem rationem deformitatis contra castitatem. Ita sentit Martinus *quest. 1. de viduitate*. Secunda opinio est asserentium, vidualem castitatem non esse specialem castitatem specie distinctam à castitate coniugali. Sic aperte docet Caietanus 2. 2. q. 32. art. 4. ad 1. & sic videtur sentire S. Thomas *ibid.* Et opinio est probabilior. Unde licet virginitas sit specialis virtus castitatis, ut supra dixi, vidualis tamen castitas non est specialis virtus castitatis, & illa diuisio castitatis in coniugalem, vidualem, & virginalem, non est diuisio generis in species, sed diuisio rei in diuersos status, vel modos illius.

Secundo quaeritur, An ex hoc quod coitus fit cum vidua, sit circumstantia grauius augens luxuriam? Caietanus *ubi supra* ait, peccatum in vidua esse grauius, quam in alia simplici fornicata. Certè leges ciuiles grauius puniunt accessum ad viduam, praesertim si sit accessus ad viduam intra annum luctus ab obitu mariti: Item si sit accessus ad viduam honeste viuentem. Mihi videtur primo, quod si sit accessus ad viduam torpiter viuentem, non est peccatum grauius, quā si sit accessus ad aliam mulierem turpiter viuentem. Deinde, si sit accessus ad viduam, vel intra annum luctus, vel honeste viuentem, esse peccatum grauius in eadem specie, quā si sit accessus ad aliam simplicem fornicariam.

Tertio quaeritur, An accessus viri Christiani ad feminam solutam viduam Saracenam, aut Paganam, habeat circumstantiam mutantem speciem, aut saltem grauius augentem peccatum? Nauarr. *cap. 18. num. 3.* videtur docere, quod accessus hominis Christiani ad feminam infidelis, non sit simplex fornicatio, quoniam leges ciuiles, & canonicae grauius puniunt accessum feminam Christianam ad Iudaeam, quā ad quemcumque aliam Christianam simplicem fornicariam. Nam multis Canonibus est prohibitum Christianis communicare cum Iudaeis, aut cum Saracenis, tum propter periculum subuersionis, tum propter periculum contemptus in legem, & religionem Christianam.

Dico primo, iste accessus non est specie distinctus à simplici fornicatione. Secundo in accessu ad feminam Iudaeam, Saracenam, aut Paganam grauius est fornicatio, quā ad accessu ad aliam fornicariam. Tertio, grauius peccatum femina Christiana accedens ad Iudaeum, Saracenum, aut Paganum, quā vir Christianus accedens ad feminam infidelis, quia maius est periculum inuiae in legem, & religionem Christianam.

Quarto quaeritur, An accessus feminae ad Dominam suam, vel cognatam Dominae suae, vel ad sanctam matrem suam habeat circumstantiam grauius augentem peccatum? Dico habere, quoniam fit accessus ille contra reuerentiam debitam Dominis suis, & leges ciuiles grauius solent punire huiusmodi accessus, quā accessus ad aliam fornicariam. Seruus, qui Dominam suam carnaliter se miscuit, exuritur igne. *L. Vnica. C. De mulieribus, qua se suis seruis propriis miscerunt*, & mulier ipsa capite punitur, & illi inde nati sunt spurij, nec possunt matri succedere.

Quinto quaeritur, An accessus tutoris ad pupillam, vel curatoris ad minorem, sit circumstantia grauius augens peccatum? Respondeo, istum accessum esse grauius peccatum, quā accessum ad aliam puellam, eo quod iudices, & curatores sunt loco parentum. Tutor, qui puellam, cuius curam gessit, stuprauit, deportationis poenam incurrit, & omnia bona eius publicantur. *L. Vnica. C. Si quis tutor fuerit, corruperit, &c.*

Sexto quaeritur, quomodo, & quo ordine se habeant praedictae luxuriae in maiori grauitate? Respondeo, S. Thomas 2. 2. q. 154. art. 1. ponit hunc ordinem: Peccata contra naturam sunt grauiora alijs. Secundo loco, grauius ceteris est incestus. Tertio, adulterium cum uxore alterius rapti. Quarto adulterium simplex. Quinto, stuprum cum virgine

rapti.